upp som nunavant, viinct for honom från New York till Los Angeles.

Orsak nog att skriva ett klagobrev till American Airlines (något med stolarna), en av de saker som fyller Rogers varOCH I Murgor at the vventing (2007) tog Struliga familjen ännu mera stryk.

Greenberg, en "östkustfilm" med amerikanska västkusten som grogrund, placerar sig någonstans däremellan.

att verkligheten tenuerar att tränga sig på. Men Stiller och Gerwig är fina och vad bitter humor beträffar är ju Noah Baumbach svårslagbar.

> Krister Uggeldahl krister.uggeldahl@kolumbus.fi

vara rakt igenom eiakt. Med hjälp av Random play-funktionen kan man återskapa en "autentisk" huller om buller-upplevelse à la Ceausescus Rumänien.

Recension Musik

Unga begåvningar evigt unga

NUTIDA MUSIK Uusinta-ensemblen

Dir. Tapio von Boehm. Monrad, Valfridsson, Schwanenflügel Piasecki, Hiálmarsson, Hurel, Glerup, Buene. Ung Nordisk Musik, G18, 21.9.

Gränsen mellan de två ambulerande nordiska nutida musikfestivalerna Nordiska Musikdagarna, riktad till etablerade tonsättare, och Ung Nordisk Musik, riktad till unga begåvningar som ännu inte slagit igenom, tycks bli allt mer flytande.

Man räknas nu för tiden, av allt att döma, som "ung begåvning" allt högre upp i åldrarna och vissa tonsättare figurerar rentav vid bägge festivalerna. Däribland normannen Eivind Buene (f. 1973), som fått statusen "UNM-mentor".

Buenes musik avvek till sin fördel från den anonymt grå

massan vid NMD och stycket som framfördes vid tisdagens G18-konsert hörde ävenså till de intressantare. I pianotrion Landscape with Ruins (2006) är den dramaturgiska grundidén lika enkel som effektiv.

Efter inledningens eruptiva flygelutbrott etablerar sig de atonalt aktiva stråkarna mot pianots passiva, tonalt förankrade landskap, medan rollerna efter hand förskjuts till närapå de motsatta. Buene lyckas inte helt trovärdigt realisera sin idé i toner, men tanken är god och genomförandet på många sätt fascinerande.

Kvällens andra stycke som skiljde sig ur mängden var dansken Anders Monrads (f. 1981) musikantiska dance mix-pastisch DeeJay Monsterwheel and The Schuberthill Gang (2009), skriven för samma besättning som Schuberts oktett och modellerad på dansrytmer i fyra fjärdedelstakt. Den Monradska rytmiken är lika självsvåldigt bångstyrig på mikroplanet som glatt gåpåaraktig på makroditot och det avslappnat tonala, skönt svängiga stycket kunde ses som en hyllning till en av musikhistoriens stora rytmmästare, Stravinsky.

I övrigt var det glest mellan de mer minnesvärda stunderna och man fick intrycket att de yngre förmågorna är lika ovilliga att på allvar utmana de etablerade konventionerna som sina äldre kolleger.

Danske Lasse Schwanenflügel Piaseckis (f. 1981) soloflöjtstycke Lulla by - Lila be närmade sig i sitt ljudalstrande ställvis förlegade musique concrète-ideal, medan jämnårige landsmannen Rune Glerups kvintett Dust encapsulated #2 representerade en i sig fascinerande "nybrutalism".

Rikssvenske Jonas Valfridssons (f. 1980) klarinettkvintett You Live on My Skin uppvisade vissa impressionistiskt stämningsmålande tendenser som dock kändes oförlösta, medan islänningen Bráinn Hjálmarssons (f. 1987) pianokvintett /7 odlade en häftig expressivitet och tycktes sträva efter maximal "fulhet".

Varför fransosen Philippe Hurel (f. 1955) valts till UNMmentor är en gåta. Hans Step (2007) för flöjt, klarinett, piano och slagverk representerade en lika avslagen som förutsägbart gammaldags spektralmodernism.

Förträffliga Uusinta-ensemblen stod kvällen igenom för ett alert och sensitivt musicerande. En speciell eloge går till Emil Holmström vid flygeln, som fick ligga i för två.

> Mats Liljeroos kultur@hbl.fi

Utlandsk tv

NÄRHET HBL